

ת"פ 21311/02/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 21311-02-22 מדינת ישראל נ' נעמתי

בפני בעניין: כבוד השופטת קרן וקסלר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פלוני

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות **תקיפת בת זוג**, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); **איומים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין; ובשתי עבירות של **היזק לרכוש במזיד**, עבירות סעיף 452 בחוק העונשין.
2. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם ורעייתו, המתלוננת, בני זוג נשואים המצויים בהליכי גירושין. לבני הזוג ילדה משותפת ובמועד האמור הייתה המתלוננת בחודש השני להריונה.
3. בהתאם למתואר באישום הראשון, בתאריך 4.2.2022 בעת שיצאה המתלוננת מהשירותים, השליך הנאשם לעברה בקבוק מים וחפץ נוסף שטיבו אינו ידוע ובתגובה זרקה המתלוננת נעל לכיוונו של הנאשם. אז, אחז הנאשם בשערותיה של המתלוננת, הדף אותה אל המיטה עלה עליה עם גופו וסתם את פיה ואפה עם ידו למשך מספר שניות כך שנוצרה אדמומיות באזור פיה. מששחרר הנאשם את אחיזתו, אמרה המתלוננת לנאשם "**אתה לא יכול אני בהריון**". בנסיבות אלה, החל הנאשם להשליך חפצים ברחבי הבית ובהמשך שבר את דלת חדר השינה כך שנפער חור בחלק התחתון וכן את המטאטא שהיה בדירה.
- המתלוננת שאלה את הנאשם כיצד הוא סבור שימשיכו להיות יחד אם הוא מתנהג באלימות כלפיה ובתגובה השיב לה הנאשם "**כל פעם שאת אומרת את זה אני ישבור לך את הבית. את אישה רעה שאת אומרת דברים כאלה. טיפשה, מפגרת, אין לך מוח אין לך כלום**". המתלוננת אמרה לנאשם כי כך בדיוק היה מדבר עם אמו ושישים לב לאופן הדיבור ובתגובה אחז הנאשם בשערות ראשה של המתלוננת ואמר "אל תדברי עליה ככה".
4. בהתאם לאמור באישום השני, בתאריך 15.1.2022 בעקבות ויכוח שהתפתח בין הנאשם למתלוננת, שאלה המתלוננת את הנאשם מדוע חזר מאוחר לדירה. בתגובה תפס הנאשם את בקבוק השתייה ממנו שתה, הטיח

אותו לכיוון קיר הדירה וגרם לניפוץ שקע החשמל.

ראיות לעונש

5. המתלוננת סיפרה בעדותה בפניי כי היא אם לשתי בנות, הצעירה היא פעוטה בת 9 חודשים. מאחר שלא מצאה מסגרת טיפולית לשנה הבאה נשארה בבית ואין לה הכנסה. לדבריה, הנאשם הוא אב טוב המקיים קשר חם עם הבת הגדולה. הוא שותף פעיל לגידול הילדות ולפיכך עונש בעבודות שירות עלול להביא לפיטוריו מהעבודה וכתוצאה מכך יגרום לפגיעה בה ובבנות. בסיום דבריה אמרה: **"גם אם אנחנו לא ביחד, אנחנו ביחד בשביל הילדות...אני מבינה את חומרת המצב, אני זו שחוויתי ואני זו שנפגעתי בסופו של דבר, אני לא מבליגה על זה או רואה בזה מקרה לא חריג, אבל מי שחשוב בסוף זה הבנות ואני מסתכלת עליהן".**

תסקירי שירות המבחן

6. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מהם עלה כי הנאשם תפקד באופן נורמטיבי עד לאירועים מושא כתב האישום. אמו נפטרה לפני כשנה, לאחר שהתמודדה עם בעיות רפואיות לאורך השנים לצד מצב נפשי מורכב, שלא ארחיב לגביו, אולם די אם אציין כי השפיע על הנאשם עמוקות. הנאשם תאר מערכת יחסים תקינה ואוהבת בינו לבין המתלוננת ודיווח כי מצב הרוח הירוד בו היה שרוי לאחר מות אמו, הוביל לתגובותיו התוקפניות והשפיע על דרך ההתמודדות שלו עם קשיים. המתלוננת יזמה פרידה ואילו הוא התקשה לקבל זאת, ועל אף ניסיון קצר לשפר את מערכת היחסים ביניהם חלה שוב הידרדרות שהגיעה לשיא בעת האירועים מושא כתב האישום. כיום אין בין בני הזוג קשר וחל צו הרחקה שיפוטי, אולם הוא פוגש את בנותיו דרך צד שלישי.

7. הנאשם נטל אחריות על התנהגותו, הביע צער, חרטה ונבוך מהדרך בה בחר להגיב. שירות המבחן התרשם ממסוגלותו להבין את הבעייתיות שבהתנהגותו, לגלות אמפתיה לפגיעה באשתו ולהתבונן באופן ביקורתי על מעשיו.

8. בהתחשב בנכונותו של הנאשם לקדם הליך טיפולי, שולב הנאשם בחודש פברואר 23' בטיפול קבוצתי ייעודי חד שבועי ביחידה לטיפול באלימות במשפחה, הוא מתמיד בהגעתו למפגשים ומשתף פעולה באופן מלא. להערכת שירות המבחן ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם והציב לו גבול ברור, וניכר כי המשך הליך טיפולי וליווי הגורמים המקצועיים עשוי להוות גורם מפחית סיכון להישנות עבירות אלימות. לאור האמור סבור שירות המבחן שיש להשית על הנאשם עונש של שירות לציבור לצד צו מבחן וחיווה דעתו כי עונש של מאסר ולו בעבודות שירות יביא לרגרסיה במצבו ולקטיעת הישגיו הטיפוליים.

טיעוני הצדדים בתמצית

9. ב"כ המאשימה, עוד ליאורה זמיר, עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירות. בטיעוניה ביקשה לייחס משקל לחומרה לכך שהמתלוננת הייתה בחודש השני להריונה וכן להשפלות שנלוו

למעשי האלימות שנקט הנאשם כלפי המתלוננת וכלפי חפצים בבית בשני אירועים שונים. עוד ביקשה להתחשב בנזק שנגרם למתלוננת וכן לפוטנציאל הנזק, בפרט נוכח הריונה של המתלוננת. לעמדתה, מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. נוכח התסקירים החיוביים והיעדר עבר פלילי עתרה המאשימה לענישה בתחתית המתחם כך שהנאשם ירצה 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, התחייבות וצו מבחן.

10. ב"כ הנאשם עמד על התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום, כך שהנאשם עומד כיום לדין על אירוע אחד מרכזי, שאינו משקף את התנהלותו בדרך כלל. עוד ביקש להתחשב בכך שבמועד האמור היה הנאשם בתקופה משברית בחייו, לאחר מות אמו. לאחר הגשת כתב האישום שהה הנאשם בתנאים מגבילים לתקופה ממושכת, אשר הסבו לו נזקים לא קלים הן מבחינה נפשית והן מבחינה כלכלית. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיותו תומך באחות בעלת צרכים מיוחדים ולתסקירים החיוביים שהתקבלו בעניינו. בנסיבות אלה, עתה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם ענישה עיקרית בדמות של"צ לצד רכיבי ענישה נוספים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. טרם אפנה לבחינת מעשיו של הנאשם, אציין נוכח אופיים הדומה של המעשים, סמיכות המקרים, והרקע לביצועם, עתירת הצדדים לקבוע מתחם ענישה אחד מקובלת עלי, עם זאת, לצורך קביעת העונש יש להתחשב בכך שמדובר שאין מדובר במקרה חד פעמי (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

13. תופעת האלימות במשפחה היא רעה חולה ואין צורך להכביר מילים אודות חומרתה. לדאבון הלב, מדי יום שומעים אנו על אירועי אלימות כנגד נשים, הפוגעים באופן אנוש במסגרת התא המשפחתי, בזכות האישה לשמירה על גופה, בזכותה לחוש מוגנת במרחב הבטוח של הבית, בזכותה לכבוד, לחירות, לשלוות נפש ולביטחון.

14. בתי המשפט עמדו לא אחת על מדיניות הענישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלה המרהיבים עוז לנקוט באלימות כלפי בנות זוגם, בין היתר, בשל הקושי בחשיפת המעשים המבוצעים "בהסתר מאחורי מפתן הדלת" ובשל הפגיעה הקשה שהם מסבים לתחושת הביטחון הקורבנות (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021)).

עוד ראוי להפנות לדברים שנפסקו לאחרונה בע"פ 3335/23 מדינת ישראל נ' אנדריי בורי (6.7.2023):

"עבירות אלימות בין בני זוג, גם אם הן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה, עלולות להסלים במהרה לעבירות אלימות המסתיימות בתוצאות טראגיות (ע"פ 5778/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 26 [פורסם בנבו] (28.02.2023)). עולה, אפוא, צורך להטיל ענישה משמעותית ומרתיעה במקרים כמו המקרה דנא, המאופיינים בריבוי מעשי אלימות לאורך זמן, גם אם אינם בעצימות גבוהה - על מנת לגדוע את הסכנה באיבה".

15. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר, בין בפועל ובין על דרך של עבודות שירות. אפנה למספר פסקי דין שעשוים לשמש ככלי עזר:

א. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016): המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת-זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה, שאפשר שיישא בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שישה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2016): נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש, שנדון ל-5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ולמאסרים מותנים בגין הרשעתו בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג, בנסיבות בהן דחף את אשתו ובעט בה.

ג. עפ"ג (מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפת בת זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם, שנע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול ויינשא בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

ד. רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיומים. באירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בהריון, בכך שמשך בקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת על מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה אותה חזק יותר. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר והשית על המבקש, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות

ערעור נדחו.

ה. עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020): המערער הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שסטר על פניה של המתלוננת, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה, משך אותה, הפיל אותה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ו. עפ"ג (מרכז) 38706-12-21 **סבהטו נ' מדינת ישראל** (7.3.2022): הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג. בעת שהיה בגילופין, על רקע בקשתה שלא יקלל את הוריה, תקף את הנאשם את רעייתו בכך שאחז את ידה תוך שהוא מאיים עליה להרוג אותה. המתלוננת נשכה את הנאשם בידו ונמלטה, הנאשם רדף אחריה, חנק אותה בצווארה ונשך אותה בלחיה, תוך שנטל צעיף ואיים עליה שיחנוק אותה באמצעותו. בית המשפט קבע מתחם הנע מעונש מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר והשית על הנאשם, אדם נעדר פלילי שהתקבלו בעניינו תסקירים שליליים, 5 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

16. אציין כי עיינתי בפסיקה נוספת של בתי משפט השלום, אליה הפנה ב"כ הנאשם, אולם איני סבורה שניתן ללמוד ממנה לענייננו: ת"פ (פתח-תקווה) 29797-11-19 **מדינת ישראל נ' בן משה** (2.12.2020) - מדובר בהסדר טיעון בו הסכימה התביעה למאסר על תנאי, של"צ ומבחן בגין עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט אמנם אימץ את הסדר הטיעון אולם העיר כי ספק אם יש בהסכמה המוקדמת עוד לפני שהחל הנאשם שם בטיפול כדי לאזן נכונה את חומרת מעשהו של הנאשם אשר הכה את רעייתו במכת אגרוף והטיח את ראשה בקרקע; ת"פ (פתח-תקווה) 19392-05-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.2.2020) - הנאשם הורשע בשני אירועים בהם נקט באלימות כלפי רעייתו - באחד קרע את בגדיה של התלוננת מגופה לרבות בגדיה התחתונים ובאחר הכה בידה בכת אגרוף וגרם לה לכאבים נפחות ושטף דם ביד. בית המשפט קבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר והשית על הנאשם מאסר על תנאי;

כן הוגשה פסיקה נוספת בה מצאו בתי המשפט לחרוג מטעמי שיקום: ת"פ (י-ם) 25580-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.4.2017) - נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשים בגין שלושה אירועי אלימות שבאחד מהן גרם הנאשם חבלות לרעייתו. בית המשפט מצא לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום לאחר שהנאשם שולב בהליך טיפול ב"בית נועם"; ת"פ (חדרה) 48116-11-14 **מדינת ישראל נ' מלכה** (29.3.2017) - בית המשפט קבע מתחם הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ומצא לחרוג מטעמי שיקום נוכח המלצה חיובית של שירות המבחן וחלוף זמן של שלוש שנים מאז ביצוע העבירות.

17. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים באופן משמעותי. הנאשם תקף את רעייתו בעודה בהריון, על רקע סיבה לא ברורה. אין מדובר באלימות רגעית אלא במספר מעשים - תחילה השליך לעברה חפצים, לאחר מכן אחז בשערותיה, הדף אותה אל המיטה וסתם את פיה ואפה. על אף שלא נגרמה למתלוננת חבלה, לא ניתן להתעלם מכך שנוצרה אדמומיות באזור פיה וכן מהנזק הפוטנציאלי הגלום במעשי הנאשם עת נקט אלימות כלפי המתלוננת בעודה בהריון. הנאשם לא הסתפק בכך אלא המשיך והשליך חפצים ברחבי הבית תוך גרימת נזק של ממש לדלת ושבירת מטאטא. גם כשהטיחה בו המתלוננת את חומרת מעשיו ואמרה לו שהוא טועה

לסבור שימשיכו להיות יחד אם הוא מכה אותה, לא התעשת הנאשם אלא תחת זו השפיל אותה שהיא אישה "רעה" "טיפשה" ו"בלי מוח", כאילו בה האשם להתנהגותו הנלוזה.

18. האירוע המתואר באישום השני, הקודם בזמן, אמנם אינו חמור, כשלעצמו, ומתאר השלכת בקבוק שתייה אל עבר הקיר, עם זאת, יש בו כדי להמחיש כי אין מדובר בהתפרצות רגעית וחד פעמית של הנאשם אלא באופן פעולה פסול בו בחר להגיב בשל עניינים של מה בכך.

19. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, הנני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

גזירת עונשו של הנאשם

20. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם עונש החורג לקולה ממתחם הענישה. סעיף 40ד(א) בחוק העונשין קובע, כי בית המשפט **רשאי** לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אם מצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, אולם על אף החשיבות הרבה שראה המחוקק לייחס להליכי שיקום במסגרת גזירת הדין, השימוש בסעיף זה ראוי שייעשה בזירות שהרי שיקולי שיקום אינם חזות הכול, אלא חלק ממגוון שיקולי ענישה אחרים ובהם גמול והרתעה (ע"פ 1810/22 **מדינת ישראל נ' פלונית**, פסקה 14 (31.5.2022). ע"פ 587/22 **עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל** (22.5.2022); רע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.2014); ע"פ 671/22 **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל** (20.10.2022)).

עוד יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.2022): **"כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין. אחרת, נמצא כי החריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזור את העונש בתוך מתחם הענישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העושה"**.

21. לצדו של הנאשם עומדים גורמי זכות רבים - היעדר עבר פלילי; המוטיבציה שביטא להשתלב בטיפול; הבנתו את הפסול במעשיו והאמפתיה שהפגין כלפי המתלוננת והפגיעה שגרם לה; הודייתו בכתב האישום המתוקן, אשר מלמדת על נטילת אחריות על מעשיו ואשר חסכה את עדות המתלוננת בבית המשפט וכן עמדת המתלוננת, אשר ביקשה להקל עם הנאשם לטובת בנותיהם המשותפות ותשלום המזונות המגיעים להן. עם זאת, אל מול כל אלה עומדים האינטרס הציבורי בשמירה והגנה על נשים בתוך התא המשפחתי. חובתם של בתי המשפט היא ליישם את מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלה, ולא רק מהשפה אל החוץ.

22. התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם הם אכן חיוביים וניכר כי הנאשם בחר לפסוע בהליך חיובי של שיקום ולפיכך יש באמור בהם כדי להביא להקלה עם הנאשם בקביעת עונשו בתוך מתחם הענישה. בצד זאת, לא ניתן שלא להעיר, כי עמדת שירות המבחן לענישה שיקומית בדמות צו מבחן ושל"צ בהיקף מינורי ניתנה כבר מהתסקיר הראשון שהוגש חודשים ספורים לאחר הרשעת הנאשם בדין ואילו במועד התסקיר השני שניתן בחודש מרץ 2023 היה הנאשם משולב בטיפול זמן קצר בלבד וטרם השלים את הקבוצה הטיפולית. במצב דברים זה, דומה כי המלצת שירות המבחן ניתנה בעיקר בשל אופיו הנורמטיבי של הנאשם עובר למעשים ונכונותו לטיפול ואין בה כדי להביא לסטייה ממתחם הענישה.

23. סוף דבר, מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 15.10.2023 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות).

על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של היזק לרכוש במזיד למשך 3 שנים.

ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 1,500 ₪ (המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט עד ליום 1.8.2023 ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק).

תשלום קנס או פיצויים יעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברי תשלום).

ה. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.